

længere er farligt for den almindelige Sejlads. Dette bekendtgøres derefter i „Efterretninger for Søfarende“ og i forskellige Blade med Angivelse af den Dybde, der er tilvejebragt over Braget, og dette affættes desuden i Skortene med Angivelse af Dybden paa Stedet.

Det er selvfølgelig af stor Vigtighed, at Dybden over saadanne Brag ikke formindskes, og Betydningen heraf bliver desto større, jo mere befærdet Farvandet er. Nu er det imidlertid saa, at Bragfisterne under deres Arbejde med at optage Dele af sunkne Brag, ved hvilket der hyppigt benyttes Sprængstoffer, meget let kunne bevirke, at Dybden over Braget formindskes, idet Spanter eller andre Dele af Stroget løsriver og kunne forandre Stilling, saaledes at de komme til at rage op over den øvrige Masse. Naar da Skibe i Tillid til de officielle Bekendtgørelser og Kort passere hen over saadanne Steder og lide Havari derved, vil der med Rette kunne fremføres Klager over Upaalide-

ligheden af de Oplysninger, som af Staten gives til Vejledning ved Besejlingen af Farvandet.

I Henhold til det oven for udviklede vil det derfor være særdeles ønskeligt, at der tilvejebringes Garantier mod en saadan Formindskelse af Dybderne i de sejlbare Farvande. Disse Garantier formenes sikrest at kunne opnaas ved, at der gives Marineministerens Bemyndigelse til efter Omstændighederne at kunne forbyde Opbjergning af Bragresten fra saadanne sunkne Skibe, som paa Foranledning af det offentlige ere uftadeliggjorte for Sejladsen.

Paa Indenrigsministeriets Budget er der i de senere Aar bevilget et Beløb til Uftadeliggørelse af Brag paa Forstranden, der ere farlige for Rednings- og Fisserbaade. Ogsaa de ved Hjælp af denne Bevilling uftadeliggjorte Brag vil det af de anførte Grunde være ønskeligt at kunne bevare urørte, hvorfor en lignende Bemyndigelse søges for Indenrigsministeren.